

מגמה	תפקיד	המונח	
	קושיא	אֲדָרְבָּה	1.
מ: סברה.	הצעת	או דְלָמָא	2.
אפשרות אחרת, הבאת הצד השני. [כחלק משאלה שיש לה שני צדדים לפתרון]	הצעה לפרשנות	אוּקְיָמָתָא	3.
למשנה או מקור אחר לתרץ קושי. [העמדת הדין במקרה מסוים או בדעה של תנא מסוים]	קושיא	אָטוּ (כלום?)	4.
יופיע גם כפשוטו (באמצע המשפט): משום.	קושיא	אִי אָמַרְתָּ בְּשִׁלְמָא	5.
המורכבת משני חלקים. מתחילה באומרה אמירה שהדין נוח לצד אחד של הספק, והקושי לצד השני של הספק מתחיל ב"אלא אי אמרת...".	תשובה	אִי בְּעֵית אִימָא	6.
נוספת, או תרוץ נוסף	קושיא	אִי הָכִי	7.
בעקבות פרוש או תשובה שנאמרה קודם.	הצעת	אִי נִימָא	8.
אפשרות של תשובה שהגמרא תדחה מיד לאחר מכן.	הצעת	אִי נְמִי	9.
פרוש נוסף או תרוץ אחר. או קושיא נוספת	קושיא	אִי סְלָקָא דְעֵתָךְ	10.
שנועדה לערער את ההנחה.	שאלה	אִיבְעִינָא לְהוּ (להם) אִיבְעִינָא לִיהּ (לו)	11.
- שנשאלה על ידי חכמי בית המדרש. - שנשאלה על ידי חכם	תירוץ	אִינְדִי	12.
על קושיא שהקטע בברייתא או במשנה מיותר, אך משום שרצה התנא לשנות את דין הבא שנה גם דין הדומה לו תחילה.	תשובה	אִימָא בִּינִייהוּ	13.
על השאלה "מאי בינייהו". מציאת ההבדל המעשי בין שני טעמים על אותו דין, או על שני ניסוחים \ גירסאות שונות, או בין שתי אמירות של תנאים \ אמוראים.	הצעת	אִימָא דְאִמְרִי	14.
נוסח אחר של המימרה או של הסוגיה.	הצעת	אִימָא דְרַמִי לִיהּ מִיְרָמָא	15.
גירסה נוספת למהלך הקודם - כעת מציגים אותו בתור סתירה.	הצעת	אִימָא דְרַמִי קְרָאִי אִהְדִי	16.
גירסה אחרת למימרא - מתחילה מסתירה בין הפסוקים.	הצעת	אִילִימָא	17.
אפשרות של תשובה שהגמרא תדחה מיד לאחר מכן.	הצעה	אִימָא	18.
הגהה [תיקון גירסה], פרשנות, תירוץ. ולעיתים אף כפתיחה לשאלה.	קושיא	אִימָא סִיפָא	19.
על ידי הצלבה של סוף אותו מקור תנאי עם תחילתו.	"תירוץ"	אִין הָכִי נְמִי	20.
קבלת הקושיא	קושיא	אִינִי?	21.
מ: מימרה או מעשה על מה שנאמר קודם. [בד"כ].	תירוץ	אִיפּוּךְ	22.
על סתירה בין שני חכמים החולקים זה על זה בשני מקורות. והתירוץ הוא שהופכים את שמות החכמים באחד מהמקורות כדי שכל המקורות יהיו תואמים.	תשובה	אִיצְטְרִיךְ	23.
על ידי הבאת מקור תנאי. ומוזכר שם המקשן.	קושיא	אִיתִיבִיהּ	24.
גירסה אחרת של שם אומר המימרה.	הצעת	אִיתִימָא	25.
בין שני אמוראים או יותר. [בדרי"כ יוצג הנושא בתחילה, ואז יובאו הדעות]. "יחידה אמוראית" היא יחידה ספרותית הדומה ל"משנה" אבל בתקופת האמוראים. איתמר שלא בתחילת המשפט כתרגומו – נאמר.	"יחידה" אמוראית	אִיתִמַר	26.
מ"יחידה אמוראית".	סיוע	אִיתִמַר נְמִי	27.

מגמה	תפקיד	המונח	
של אמורא על משנה או ברייתא שהובאה.	פרשנות	אֵיתָמַר עָלֶיהָ	28.
חדש הדוחה את הסבר הקודם.	הסבר	אֵלָא	29.
פרשנות שתידחה. [ישנם שקוראים את הגמרא כשאלה רטורית]	הצעת	אֵלָא לָאו	30.
בעקבות פרוש או תשובה שנאמרה קודם.	קושיא	אֵלָא מֵעַתָּה	31.
בדר"כ לאחר מיכן תבוא קושיא בעקבות ההיסק.	היסק	אֵלְמָא	32.
	קושיא	אֵלְמָה (למה?)	33.
- שמבוססת על אפשרות קודמת. - אם תדייק בדבר [ותגיע לעקרון הדבר] תמצא ש ... - מתוך דקדוק בדבר	1. שאלה 2. היסק 3. פרשנות	אִם תִּמְצִי'א לֹמַר	34.
- למציאת טעם למה שנאמר. - המקשה למה ... או ערעור על ההנחה הידועה.	1. שאלה 2. קושיא	אִמְאִי	35.
1. שם תואר של חכם בתקופת הגמרא. (פרשני המשנה). 2. המתורגמן, שהיה משמיע בקול רם את הדרשה, ומתרגמה מעברית לארמית.		אִמּוֹרָא	36.
למימרא אמוראית ["אִמְרַ אַבִּי" "אבִּי אִמְרַ" וכו'].	פתיחה	אִמְרַ	37.
בין האמוראים	דו שיח חי	אִמְרַ \ אִמְרוּ לִיהָ	38.
שהגמרא מתרצת, כיצד היה החכם עונה, לו היה נשאל על כך.	תרוץ	אִמְרַ לָךְ	39.
ציטוט מ: מקור שהובא לעיל. לצורך דיון בהרחבה. ויש יוצאים מן הכלל.	פתיחה	אִמְרַ מָר	40.
ציטוט מ: התורה.	פתיחה	אִמְרַ קָרָא	41.
בין אמוראים. [שקלא וטריה חי]	דו שיח חי	אִמְרַ \ אִמְרוּ לִיהוּ (=לוֹלְהֵם)	42.
שהובא ללא שם אומריו. [וגם כפשוטו - אמרו].	הסבר	אִמְרֵי	43.
שמובא בגמרא בשם חכמי ארץ ישראל.	הסבר	אִמְרֵי בְּמַעֲרְבָא	44.
הלכה פסוקה, כאילו הלכה למשה מסיני. (מונח במקורות תנאים)		בְּאִמְתַּת אִמְרוּ	45.
כשעשה. התייחסות לדבר שנעשה כבר. הפוך מ"לְכַתְּחִלָּה "		בְּדִיעֵבַד	46.
שמבררת מהו יסוד המחלוקת (הטעם) בין החולקים.	שאלה ברור	בְּמֵאִי קָא מִיפְלָגִי?	47.
בדר"כ מצמצמת. [רבי יוחנן – בא לחלוק. ריב"ל – בא לפרש] (מונח במקורות תנאים).	פרשנות	בְּמָה דְּבָרִים אִמּוֹרִים	48.
שנשאלה ע"י אמורא בפני אמורא גדול ממנו.	שאלה	בְּעָא \ בְּעֵי מִינֵיהָ	49.
המורכבת משני חלקים, הצד הראשון הוא הנוח הפותח ב"בשלמא" באומרה אמירה שהדין נוח לשיטת חכם אחד או לפי אפשרות מסוימת, החלק השני - הצד הקשה פותח ב"אלא".	קושיא	בְּשִׁלְמָא	50.
נקודת הנחה היא שאין מקשים מדברי אמורא על דברי אמורא אחר, אין זה קושיא או סתירה ביניהם, אלא מחלוקת ביניהם.	קושיא	גְּבָרָא אֲגַבְרָא קָא רְמִיתָּ!?	51.
ציטוט מ: מקור שהובא לעיל. לצורך דיון בהרחבה.	פתיחה	גּוֹפָא	52.
מסורת בידנו שככה זה. [לעיתים הלכה למשה מסיני].		גְּמִירֵי \ גְּמִירָא גְּמִירֵי לָהּ	53.
מ: מימרא אמוראית עם שם אומרה.	סיוע	דְּאִמְרַ	54.
הבאת פרוש נוסף לאותו פסוק. ובא גם כפשוטו.		דְּבַר אַחַר	55.
מ: דיוק	סיוע	דִּיקָא נְמִי	56.
מ: פסוק. יופיע גם כפתיחה לתשובה.	סיוע	דְּכִתִּיב	57.
מ: מקור תנאי	סיוע	דְּקִתְּנִי	58.
מ: ברייתא. יופיע גם כפתיחה לתשובה	סיוע	דְּתַנּוּ רַבְּנָן	59.
מ: ברייתא.	סיוע	דְּתַנּוּ	60.
מ: ברייתא. יופיע גם כפתיחה לתשובה.	סיוע	דְּתַנּוּ	61.
מ: משנה.	סיוע	דְּתַנּוּ	62.

מגמה	תפקיד	המונח	
על יד אוקימתא שיש 'חילוקי' בין המקורות. בדרי"כ ע"י העמדת המקרה או הדין במצבים שונים, או על פי שתי דעות שונות.	תירוץ	הָא ... וְהָא ...	.63
בין שני חלקי המשנה \ בריתא.	סתירה	הָא גּוּפָא קוּשִׁיא	.64
לברור המקרה. המונח בדרך כלל מופיע בדברי תנאים	שאלת ברור	הָא פִּיצַד	.65
שמיישב סתירה או קושיא.	תירוץ	הָא לֹא קוּשִׁיא	.66
מי התנא שלימד הלכה זו? [יופיע גם כתחילה של תשובה]	שאלה	הָא מְנִי	.67
מדוע הובאו שני מקרים, והרי אפשר היה ללמוד את ההלכה מהמקרה הראשון, השני מיותר!	קושיא	הָא תוּ לְמָה לִי	.68
שהמקשן עצמו הוא גם התרצן של הקושיא	תירוץ	הוּא מוֹתִיב לָהּ, וְהוּא מְפָרֵק לָהּ	.69
לחשיבה ראשונית ולאחר מכן תדחה.	הצעה	הָוּה אֲמִינָא	.70
בדרך כלל יופיעו לאחר מיכן המילים: "קא משמע לך" על ידי הבאת פתגם עממי.	סיוע	הֵינּוּ דְאֲמַרִי אֵינְשִׁי	.71
זה בדיוק אותו דבר! (שתי השיטות נראות זהות!)	קושיא	הֵינּוּ הֵךְ	.72
באיזה מקרה מדובר? לעיתים יבוא גם כפתיחה לקושיא.	שאלת ברור	הֵיכִי דְמִי	.73
כיצד מדובר, מהי המציאות המדוברת?	שאלת ברור	הֵיכִי מְשַׁפְּחַת לָהּ	.74
איך נעשה?	שאלת ברור	הֵיכִי נַעֲבִיד	.75
המקור הראשון עוסק במקרה מסויים. מופיע גם כפתיחה לתרוץ, וגם במובנו הפשוט: כאן.	פרשנות	הֶכָא	.76
על ידי פרשנות המקור המוקשה, באיזה מקרה הוא מדבר.	תירוץ	הֶכָא בְּמַאי עֲסָקִינּוּ	.77
האם יש דמיון?!	תמיהה	הֶכִי הִשְׁתָּא	.78
מ: סברה.	סיוע	הֶכִי נְמִי מְסַתְבְּרָא	.79
הבנת דברי החכם, הבנת הדין. [בדרך כלל יובא לאחר קושיא].	פרשנות	הֶכִי קְאָמַר	.80
פסיקה.	מסקנת	הֶלְכְתָא – הֶלְכָה	.81
מקור ההלכה הוא ממסורת (במקרים רבים - הלכה למשה מסיני).		הֶלְכְתָא גְּמִירִי לָהּ	.82
על ידי אוקימתא בפרוש המקור, בדרי"כ צמצום היקף הדיון/מקרה.	תירוץ	הֵנִי מִיְלִי	.83
המורכבת משני חלקים, המתחילה באומרה שהדין נוח לשיטת חכם אחד, או לפי פרשנות מסוימת. והצד השני המוקשה יפתח במילה "אלא" באומרו שהדין לא נח לשיטת חכם אחד או פרשנות מסוימת, ויסיים ב"מאי איכא למימר" – ואם כן מה יש לומר על הענין?	קושיא	הֵנִיחָא לְמַאן דְאָמַר ... אֲלָא לְמַאן דְאָמַר: ... מַאי אִיכָא לְמִימַר	.84
המורכבת משני חלקים, המתחילה באומרה שהדין נוח לשיטת חכם אחד או לפי פרשנות מסוימת, וקשה לשני.	קושיא	הֵתִינַח ... אֲלָא ...	.85
המקור השני עוסק במקרה מסויים, וכך מתורץ הקושי. מופיע גם במובנו הפשוט: שם.	תירוץ \ פרשנות	הֵתֵם	.86
נוספת. ובדרי"כ יש קושי בתשובה הראשונה.	תשובה	וְאִי בְעִית אִימָא	.87
כיצד יסביר זאת הצד השני? יופיע גם כפשוטו – והאחר.	שאלה	וְאִידָךְ	.88
אחרת שהדין נאמר על ידי חכם אחר	גירסה	וְאִיתִימָא	.89
שתתחיל בהנחה, שאם מפרשים כך ...	קושיא	וְאִם אִיתָא	.90
אחרת שהדין נאמר על ידי חכם אחר או שינוי בתוכן הדברים	גירסה	וְאִמְרִי לָהּ	.91
שאין הכרח לפרש כך את המקור	פתיחה לדחיה	וְדִילְמָא	.92
על ידי הבאת מקור שיש דעה או דוגמא סותרת.	קושיא	וְהָא	.93
מ: פסוק.	קושיא	וְהָא כְּתִיב (=וְהִכְתִּיב)	.94

מגמה	תפקיד	המונח	
מציטוט ממקור תנאי. [לעיתים בניחותא - כסיוע, ורש"י יכתוב זאת]. בדרי"כ הציטוט ממקור שכבר הובא בסוגיה	קושיא	וְהָא קְתַנִּי (=וְהַקְטַנִּי)	.95
מ: ברייתא [לעיתים בניחותא - כסיוע, ורש"י יכתוב זאת].	קושיא	וְהָא תַנְיָא (=וְהַתַּנְיָא)	.96
מ: משנה [לעיתים בניחותא כסיוע ורש"י בדרי"כ יכתוב זאת].	קושיא	וְהָא תַנּוּ (=וְהַתַּנּוּ)	.97
והרי יש מקרה נוסף שיש למנותו!	פתיחה לקושיא	וְהָאִיכָא	.98
מ: דברי אמורא.	קושיא	וְהָאֵמֵר (=וְהָא אֵמֵר)	.99
שכבר נשאל במקום אחר על משנהאברייתא זו.	הבאת קושיא \ שאלה	וְהוֹיֵנוּ בָּהּ	.100
באמצעות אחת המידות שהתורה נדרשת בהן.	"לימוד"	וְלִפְיָנוּ	.101
אפשרות של תשובה שהגמרא תדחה מיד לאחר מכן.	הצעת	וְכִי תִימָא	.102
שאכן כתיבת ההלכה היא מיותרת, אבל דרך התנא לכתוב את הדבר הפשוט ואז את הדין המחודש	תירוץ	וְלֹא מִיַּבְעֵיָא קֵאָמֵר	.103
מחזירים את הקושיא למקשן, שהקושי קיים גם לשיטתו.	קושיא	וְלִטְעַמֵּיךְ	.104
שמתחילה בשאלה רטורית האם אפשר לומר כך?! והלא ...!	קושיא	וּמִי מְצִיָת	.105
בין שתי מקורות בעלי אותה סמכות, בדרי"כ בין שתי מקורות תנאים.	סתירה	וּרְמִינְהוּ \ וּרְמִינְהוּ	.106
נוספת של אותה קושיא \ תירוץ.	הצעה	וְתוּ	.107
	קושיא	וְתַסְבְּרָא	.108
בגמרא מובאים שתי דעות ללא שיוך לחכם מסוים.	מחלוקת	חַד אָמֵר... וְחַד אָמֵר...	.109
על ידי שינוי הגירסה שלפנינו. שינוי הגירסה בדרך כלל הוא תוספת משפט קישור שמסביר את היחס בין החלקים של המקור.	תרוץ	חֲסוּרֵי מִיַּחְסָא וְהַכִּי קְתַנִּי	.110
בדרך כלל במדרשי הלכה. שאלה רטורית ואז מובא הפסוק שיש ללמוד ממנו את התשובה.	שאלה רטורית והבאת תשובה	יִכּוּל ... ? תִּלְמוּד לֹמֵר: ...	.111
באמצעות - אחת המידות שהתורה נדרשת בהן.	לימוד	יְלִיף	.112
מ: ברייתא. בברייתא מופיע ענין הדומה. יופיע גם כפתיחה לתשובה.	סיוע	כְּדַתְנֵיָא	.113
על ידי הבאת סיפור או מימרא.	סיוע	כִּי הָא	.114
כאיזה שיטת תנאים \ אמוראים, תואם המקור?	שאלת ברור	כַּמָּאן אֲזֵלָא? (=כמו מי הוא הולך?)	.115
מי בעל השיטה [בדרי"כ תנא].	שאלת ברור	כַּמָּאן?	.116
מ: פסוק.	הבאה	כְּתִיב	.117
קישור של דיון האמוראי למחלוקת תנאים.	קושיא \ "בניחותא"	כְּתַנְיָא	.118
על ידי צמצום דין האמורא למקרה מסוים.	פרשנות	לֹא אֲמַרְן אֵלָא	.119
למה נחוץ להזכיר דבר זה, או באיזה מקרה מדובר.	הסבר	לֹא נִצְרְכָה אֵלָא	.120
בדרי"כ על סתירה בין מקורות, על ידי אוקימתא שונה לכל צד.	תירוץ	לֹא קָשְׁיָא	.121
על ידי צמצום דין המשנהאברייתא למקרה מסוים.	פרשנות	לֹא שָׁנוּ אֵלָא	.122
שתדחה.	הצעת אפשרות	לִימָא	.123
על אמוראים מדוע נחלקו במחלוקת שכבר חלקו התנאים. והקושיא בדרי"כ נדחית.	קושיא	לִימָא כְּתַנְיָא	.124
שתדחה.	הצעה לסיוע	לִימָא מְסִייע לִיה	.125
גירסה אחרת.	הבאה	לִישְׁנָא אַחְרֵינָא	.126
על נוסח המשנה, והצעת נוסח חילופי שידחה.	קושיא	לִיתְנֵי	.127
לברור מה החידוש בהבאת ההלכה	שאלה	לְמַאי הִלְכְתָא	.128
מה ההשלכה ההלכתית למה שנאמר.	שאלת ברור	לְמַאי נִפְקָא מִינָהּ	.129
מדוע שנו קטע מסוים במקור התנאי.	שאלת ברור	לְמַה לִּי לְמִיתְנֵי	.130

מגמה	תפקיד	המונח	
על ידי הצעת מסקנה העולה לכאורה מן המקור, ואז על פי זה קשה ...	קושיא	לְמִימְרָא	131.
העלאה מחדש של פירוש שכבר הובא ונדחה, והובא שנית כפרשנות טובה. הפרשנות הוא בעצם מתרץ את הקושיות. לעיתים גם יבוא כפרושו הרגיל.	פרשנות	לְעוֹלָם	132.
מדוע הובאו שני פסוקים, הרי ניתן ללמוד את הנדרש מפסוק אחד.	שאלת ברור	מַאי "וְאָמַר"?	133.
על העניין או על פרטיו.	שאלת ברור	מַאי ... ?	134.
מהו ההבדל ההלכתי בין שתי הדעות \ עניינים.	שאלת ברור	מַאי אֵיכָא בֵּין ... ?	135.
מה התפישה העקרונית להצטמצם למקרה המסוים?	שאלת ברור	מַאי אֵירֵיא?	136.
ברור ההבדלים ההלכתיים או המעשיים הנובעים מהדעות או מהטעמים הנראים זהים.	שאלת ברור	מַאי בְּיַיְהוּ?	137.
על פרוש הפסוק.	שאלת ברור	מַאי דְּכְתִיב?	138.
כיצד נפתרה השאלה שהועלתה קודם.	שאלת ברור	מַאי הוּי עֲלֵה?	139.
על נימוקי הדין, ולעיתים על מקור הדין	שאלת ברור	מַאי טַעְמָא?	140.
פירוש, שיידחה לאחר מכן.	הצעת	מַאי לָאו ...	141.
מה החידוש בדבר? מה הצורך לאומרו?	שאלת ברור	מַאי לְמִימְרָא?	142.
כיצד לומדים את הרעיון הנאמר מהפסוק.	שאלת ברור	מַאי מְשַׁמַּע?	143.
מה יוצא מזה מבחינה הלכתית? מהי ההשלכה המעשית?	שאלת ברור	מַאי נִפְקָא מִיְנֵה?	144.
בטענה מה הצורך \ החידוש בנאמר.	קושיא	מַאי קָא מְשַׁמַּע לָן ...	145.
בעקירת הקושיא שהובאה על ידי אוקימתא אחרת	דחיית הקושיא	מַאי קוּשְׂיָא?	146.
מאיזה פסוק אתה לומד ענין זה.	שאלת ברור	מַאי קָרָא \ קָרָא?	147.
על ההבדל בין שתי הלכות או עניינים הנראים זהים.	שאלת ברור	מַאי שְׁנָא?	148.
מי הוא ש ...	שאלת ברור	מַאן ...	149.
הזכרת דעה בלי שם אומרו, כשיש יותר מדעה אחת.		מַאן דְּאָמַר	150.
מי הוא התנא של המקור שהובא.	שאלה	מַאן תְּנָא?	151.
למה נחוץ להזכיר את הדין המסוים. על ידי הבאת הבנה מוטעית שהיינו יכולים להבין, לו הדין לא היה נכתב.	הסבר	מַהו דְּתִימָא... קָא מְשַׁמַּע לָן	152.
שמתחילה בשאלה רטורית האם זה דומה?! ...	קושיא	מִי דְּמִי	153.
הסברה, כי אינה מבוססת.	דחית	מִי סְבַרְתָּ	154.
השיקולים של בעל המעשה.	הסבר	מִימַר אָמַר	155.
מ: מקור תנאי [בדר"כ], על דברי אמורא. קושיא ללא שם המקשן. [קושיא שנשאלה בבית המדרש].	קושיא	מִי תִיבִי	156.
לא נאמר במפורש אלא מתוכן המשנה \ ברייתא \ מימרא \ הסיפור	דיוק	מִפְּלִל \ מִפְּלִלָא	157.
מה המקור בתורה \ תנ"ך להלכה שנאמרה במשנהו ברייתא. מ: פסוק	שאלת ברור	מִנָּא הֲנִי	158.
מ: מקור תנאי	תשובה	מִי לִי מְנַלְן? ... דְּאָמַר קָרָא ... דְּתַנּוּ רַבָּנָן ...	
מי התנא?	שאלה	מִנֵּי?	159.
על הסיפור שהובא, שאין הוא מסייע אלא סותר את ההלכה הקודמת. בדרך כלל הגמרא מקשה על המשנה.	קושיא	מַעֲשֵׂה לְסִתּוֹר	160.
שלא שמע בעצמו תלמיד מרבו, אלא שמע שאומרים בשמו.	ציטוט שמועה	מְשַׁמֵּיָה \ מְשׁוּם	161.
יבוא גם שם המקשן.	פתיחה לקושיא	מְתִיב	162.
	ברייתא	מְתִיבָא	163.
מסברה, על דברי אמורא.	פתיחה לקושיא	מְתִקִּיף	164.
על ידי פרשנות של אמורא על מקור תנאי.	תשובה	מְתַרְגֵּם	165.

מגמה	תפקיד	המונח	
שתידחה. יבוא גם כפשוטו – נאמר.	הצעה	נִימָא	166.
		סְבִרוּהָ	167.
סימן לזכרון.	הצעת	סִימְנִיךְ	168.
סוף המקור, לעומת "רישא" - תחילת המקור.		סִיפָא	169.
שלולא לימוד הקודם, יכולת להסיק מסקנה מוטעית.	הסבר	סְלָקָא דְעֵתָךְ אֲמִינָא	170.
למה להזכיר את הענין, הרי אין בו חידוש. לעיתים גם כשאלהוקושיא – כשהשואל מתחיל במקרה הפשוט לו ואז עובר לשאלתוקושייתו.	קושיא	פְּשִׁיטָא	171.
הצורך בכפילות המקרים \ הפסוקים.	תירוץ [לקושיא נסתרת]	צְרִיכָא	172.
ללמדנו [ראה: "מהו דתימא"].	הסבר	קָא מְשַׁמַּע לָךְ (קְמִשְׁמַע לָךְ)	173.
בתחילה יהיה פרשנות ולאחר מיכן תבוא הקושיא של הדין בפסוק	קושיא	קָא פְּסִיק וְתַנִּי –	174.
מעין "חותמת" שהסוגיה או המהלך נחתמים בקושיא. (יש אפשרות לתרץ, אך הגמרא לא מתרצת בדרך כלל).	זיהוי	קָרָא פְּתִיב	175.
1. כינוי לדעה במשנה שלא נזכר שם התנא. 2. דעת רבים. 3. חכמי הישיבה.	היסק	קְשִׁיָא	176.
תחילת המקור. לעומת "סיפא" – סוף המקור		רְבִנּוּ	177.
בין שני מקורות בעלי אותה סמכות, בדר"כ בין שני פסוקים. על ידי גילוי ההבדל בין שני המקרים, נבין את השינוי בדין.	פתיחה לסתירה	רִישָא רְמִי	178. 179.
מעין "חותמת" למסקנה ההלכתית.	תשובה / תירוץ	שְׂאֵנִי [הֵתֵם]	180.
מ: פסוק.	היסק	שְׁמַע מִינָהּ	181.
לצורך מציאת תשובה (בדר"כ), ראייה, קושיא לאחד הצדדים.	סיוע \ ראייה	שְׁנַאמַר	182.
לטענה שנאמרה לפני כן	הצעת מקור	תָא שְׁמַע	183.
מעין "חותמת" שהקושיא חזקה ואין עליה תרוץ. וכשמופיע שוב בסוף – היסק חזק יותר.	הבאת ראייה	תִּדְעַ	184.
שאיך הכרעה, והשאלה תעמוד.	היסק	תִּיבְתָא	185.
1. מ: ברייתא. בדר"כ ברייתא קצרה שמפרשת את המשנה 2. השנן בבית מדרש האמוראי. 3. חכם מתקופת המשנה.	מסקנה	תִּיקוּ	186.
ל: ברייתא, הבאה מאוסף ברייתות של בית מדרש מסוים או אדם מסוים.	פתיחה	תְנָא דְבִי ...	187.
מ: קובץ ברייתות שסידר אמורא \ בית המדרש של האמורא ...	הבאת מקור	תְנָא דְבִי רַב \ רַבִּי ...	189.
אמוראים בתחילת התקופה, שנחשבים כאמוראים אך עם סמכות של תנא לחלוק על תנאים.		תְנָא וּפְלִיג	190.
התנא לא הביא את כל המקרים האפשריים, אלא דוגמאות.		תְנָא וְשִׁיר	191.
ברייתא של תנא מסוים	הבאת	תְנָא מְשַׁמֵּיָה דְ –	192.
ל: ברייתא.	פתיחה	תְנּוּ רְבִנּוּ	193.
תיקון בנוסח.	הצעת נוסח	תְנִי	194.
מ: מקור תנאי, בפני אמורא על ידי התנא (השנן) של בית המדרש.	הבאת מקור	תְנִי תְנָא קְמִיָה	195.
ל: ברייתא.	פתיחה	תְנִיָא	196.
מ: ברייתא אחרת. לרוב ברייתא חולקת.	הבאת מקור	תְנִיָא אֵידֵךְ	197.
מ: ברייתא.	סיוע	תְנִיָא פְּתִיָה	198.
מ: ברייתא.	סיוע	תְנִיָא נְמִי הָכִי	199.
מ: משנה.	הבאת מקור	תְנִיָא	200.

מגמה	תפקיד	המונח	
ל: משנה. לעיתים יגיע גם כקושיא ממשנה.	פתיחה	תַּנּוּן	.201
לברור מי משני החולקים הוא הסובר כל דעה.	היסק	תַּסְתִּימִים	.202
על ידי פרשנות של אמורא למקור תנאי.	תשובה	תַּרְגּוּמָא	.203
מדוע הובאו שתי שמועות זהות. או – מילת קושיא שמשמעותה ששתי השמועות סותרות זו את זו. או כפשוטו [בדרך כלל] – המספר שתיים.	קושיא	תַּרְתִּי	.204

המונח "אמר":

- א. אמר רב הונא – מימרא שנאמרה על ידי רב הונא. כמימרא עצמאית או כפירוש.
- ב. רב חסדא אמר – רב חסדא מגיב (בדרך כלל חולק) למימרא אחרת, אך לא בדו שיח חי.
- ג. אמר ליה\להו רב חסדא – רב חסדא מגיב לבעל המימרא בדו שיח חי.
- ד. אמר רב חסדא אמר רב הונא – רב חסדא מצטט מימרא מרבו.
- ה. אמר לך – הגמרא מגיבה, שלו אותו אמורא היה נשאל על כך, כך היה אומר.
- ו. אמר רב פלוני משמיה \ משום רב אלמוני – רב אומר מימרה שלא שמע במפורש מהחכם, אלא שאומרים בבית המדרש בשם אותו חכם.

אפיונים של חלקי הסוגיה (אפיון הפסקאות)

1. ציטוט פותח [בדר"כ בתחילת סוגיה].

א. ממשנתנו

ב. מברייתא

ג. מפסוק

ד. ממימרא

2. פרשנות

3. שאלה

4. קושיא

5. דחיה

6. סתירה

7. תרוץ

8. תשובה

9. סיוע [הבאת מקור, הבאת מקרה, או הבאת סברה]

10. פסיקה

11. סיפור

12. היסק

13. מימרא [בדר"כ אם לא מדובר בציטוט פותח הוא יהיה בתוך אחד האפיונים].

א. מימרא עצמאית

ב. מימרא פרשנית

א. 'שאלה' לעומת 'קושיא' –

שאלה - שאלת ברור, כשמשהו לא ברור לי, חסרה לי אינפורמציה.

קושיא – אני טוען שאתה טועה, כי ... [מכח מקור סמכותי גבוה יותר \ מסברה]

ב. 'קושיא' לעומת 'סתירה' לעומת 'דחיה' –

סתירה – בין שתי מקורות בעלי אותו סמכות.

קושיא – מסברה או ממקור בעל סמכות יותר גבוהה

דחיה – מה שנאמר יכול להיות נכון, אך אינו מוכרח.

ג. כיצד נדע אם החכם הוא תנא או אמורא א"י או אמורא בבלי?

1. ידע מוקדם.

2. "אומר"- "אמר". (מופיע לעיתים רחוקות גם אמר במקורות תנאים אך בניקוד שונה)

3. לפי מונח הפותח. [כגון אם מופיע המונח "תנו רבנן" אז ברור לנו שהחכמים המופיעים הם תנאים]

4. עם מי מדבר החכם.

5. "רב" – תמיד אמורא בבלי,

"רבי" - או תנא או אמורא ארץ ישראלי.